

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 59. Literæ in Causa Reginæ Theutbergæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

poni poterit, si pax tibi cum Rege Carolo fuerit. Si pacta locum habere nequeant, mitte ad nos, ut hunc articulum definiamus. *Æquum enim non est, ut Ecclesiæ, quæ pacem prædicat, Regum discordia noceat.*

Salaco Episcopus S. Maclovii, ex numero illorum, quos Nomenoyus eiecerat, cum ad Jonam Episcopum Augustodunensem se recepisset, eundem in Ministerio Episcopali adjuvit, anno octingentesimo sexagesimo quarto Translationi S. Reginae, quam Egil Abbas Flaviniacensis celebravit, interfuit, atque anno octingentesimo sexagesimo sexto e vita migravit. S. Convoyo Abbas Redonensis*, cujus mentio in historia istorum Episcoporum facta, post annos exinde duos, nempe quinta Januarii anno octingentesimo sexagesimo octavo defunctus est, & in Monasterio Plebelaniensi, a Duce Salomone fundato, sepultus.

Sæculum IX.
A. C. 867.

*Rotonensis.
Sup. lib. XLVIII.
§. 43.
ibid. p. 192.

§. LIX.

Litteræ in Causa Reginae Theutbergæ.

Nicolaus Papa haud multo post tempore epistolis ab Egilone Senonensi, & Adone Viennensi in causa Reginae Theutbergæ sibi redditis respondit. Regina Pontifici perscripserat, se libere & proprio arbitrio cupere Dignitatem Regiam & Lotharium relinquere, atque postre-

Sup. §. 48.

Sæculum IX. mo, quod superesset, vitæ tempore con-
A C. 867. tinentiam servare; cum cognosceres
 nullum esse suum matrimonium, se fecunditatem a natura non accepisse, & Waldradam tempore priorem hujus Principis legitimam fuisse uxorem. Addebat, animo se constituisse, Romam proficisci, tibi arcana quædam, quibus affligeretur, Pontifici aperiret. Papa satis gnarus, solam causam hæc scribendi Theutbergæ fuisse, quod Lotharii indignationem effugere, & vitam suam in tuto collocare quæreret, (id enim spectatissimi omnium ordinum in Gallia Germaniaque viri Pontifici affirmabant) data ad eam epistola dicit:

*Quod de Waldrada asseris, ei prodesse
 ep. 48. to. 8. non potest. Etiam si enim mortua esset,
 Conc. p. 425. illa tamen Lothario legitimis nuptiis con-
 jungi nequit. Illud vero quod dicis, te
 velle Romam venire, nullo modo expedit,
 tum quod securitas itineris nulla sit, tum
 quod a latere Lotharii abire te non per-
 mittimus, quemdiu Waldrada baud pro-
 cul ab ipso est, quæ te absente confestim
 admitteretur. Quod sterilis hactenus di-
 gnoscaris, non hoc corporis infæcunditas,
 sed vivi facit iniquitas. Nec matrimo-
 nium tuum dissolvi potest. Hortamur te
 & vehementer admonemus, ne te ipsam per-
 ditam velis. Melius est, ut vera loquen-
 tem alius te occidat, quam tu te ipsam
 mendas*

mendacium dicens interimas. Martyrii Sæculum IX.
A. C. 867.
genus est pro veritate mortem sustinere.

Confessionem tuam, quam non voluntas edidit, sed vis extorsit, absit, ut recipiamus. Absit, ut permittamus tantum vitium radices extendere! sic enim omnes viri, si uxoris fastidium subiret, eam illatis intolerabilibus pœnis cogent fateri, legitimum initio non fuisse matrimonium, vel mortale crimen de se ipsis propalare compellent. Nec tamen putamus Lotharium virum tuum in tantam perniciem ruiturum, ut vitæ tuæ insidietur. Cum non minus se ipsum & regnum suum quam te in periculum adduceret, quia & innoxia es, & præsidio Ecclesiæ atque Sacræ Sedis tuta. Si Romam venire vis, ipse vadem det, securam te fore, & prius Waldradam huc mittat. Dicis etiam, te amore continentiae divortium petere. Scito, id tibi aliter concedi non posse, quam si & conjux tuus sincera mente continentiam amplectatur. Hæc epistola nono Cal. Febr. Indictione decima quinta, id est, anno octingentesimo sexagesimo septimo, vigesima quarta Januarii data.

Simul etiam Pontifex, ad Lotharium data epistola, eadem repetit, conquerens magno dolore, quod se fallacibus promissis decepisset. Tandem excommunicationis fulmen comminatur, nisi

ep. 51.

ep. 50.

*Causa
Theurber-
gæ.*

Sæculum IX. omne commercium cum Waldrada ex
 A. C. 867. communicata fugeret. Hanc epistolam
 direxit ad Regem Carolum addita ad
 ipsum quoque alia, in qua laudat hujus
 Principis pietatem, quod Theutberge
 præsidium concessisset; sed addit: Nunc

*Ann. Bert. autem Lotbarius, donato tibi quodam Regni
 sui Monasterio, in Theutbergæ Regina
 perniciem fœdera tecum iniisse dicitur.*
 Hic sermo de Attrebatensi Monasterio
 S. Vedasti, in pactis mensis Julii, anno
 octingentesimo sexagesimo sexto, donato.
 Subjungit Papa; Theutbergam ad
 Ecclesiæ tutelam recurrentem non posse
 amplius cuicunque judicio Sæculari sub-
 jici, cumque pars utraque in S. Sedis ar-
 bitrium consensisset, causam nullibi nisi
 Romæ finire oportere. Rogat Carolum
 regem, ut epistolam ad Regem Lotha-
 rium datam, aliamque ad Episcopos illius
 Regni, fideliter reddi curet.

ep. 49. In epistola ad Episcopos dicit, se neu-
 tiquam licentiam in Franciam redeundi
 dedisse Waldradæ, ut fama, incertum
 quo auctore, vulgasset, & jam tertio eam
 excommunicatam denunciât. Queritur,
 se toties hos Episcopos frustra fuisse hor-
 tatum, eosque atque ad revocandum a
 præcipitio Regem suum opem denegare.
 Omnibus viribus conatur eorum zelum
 excitare, & per Sanctam Trinitatem ob-
 testatur, ut missis ad se legatis cum epi-
 stolis

stolis certiore faciant, an Lotharius mo-
dis, quibus deberet, & sicut Legato Ar-
senio promississet, Theutbergam haberet.
*Quicumque ex vobis his mandatis, inquit,
non obtemperaverit, adulterii fautor esse
convincetur, & a Communione nostra ex-
cludetur. Si cui defint, quos mittat, sal-
tem scribat, excepto Episcopo Virdunensi;
huic enim districte præcipimus, ut ex Cle-
ricis suis quemquam huc mittat.* Hæc
epistola sicut prior vigesima quarta Ja-
nuarii data est.

Sedem Virdunensem illa tempestate *ap. Baron.
tunc tenebat Hatto, ad quem Adventius an. 867.*
Metensis sub idem tempus scripsit in hunc
modum: *Ex duabus partibus (nempe ex
regnis tam Caroli quam Ludovici) ad
nos relatum, Nicolaum Papam declarasse
de Lotbario Rege, Domino Nostro, fixum
sibi ratumque esse, nisi in Vigilia Puri-
ficationis Waldradam dimiserit, ab in-
gressu ad Ecclesiam esse prohibendum.
Quæ res nos admodum angit; unde ro-
gamus te, ut sine omni mova eum adeas,
& periculum imminens exponas. Nobis
saluberrimum videtur consilium, ut biduo
ante Festum Rex festinato FLORIKING,
vel in alium locum, ubicunque voluerit,
cum tribus saltem delectis Episcopis se con-
ferat, ipsis præsentibus peccata sua secre-
to confiteatur, dolorem ostendat, & emen-
dationem promittat. Tum absolvatur.*

Epistola
Adventii.

Sæculum IX. *His gestis promittat, curaturum se, ut*
A. C. 867. *causa sui matrimonii ex consilio virorum*
sibi fidorum examini subjiciatur; sic Fe-
stum celebraturus Ecclesiam S. Arnulphi
intrare poterit, sine animæ damno Regni-
ve amittendi periculo. Secus seipsum no-
que in ultimam perniciem conjiciet. Sub-
jungit in fine Adventius, se illi hos api-
ces sub sigillo confessionis mittere. Ex
hac epistola discernimus, Lotharii ami-
cos vehementer timuisse, ne ipsius pa-
trui, si Papa ipsum excommunicatum
pronunciasset, hoc prætextu ejus Re-
gnum invaderent. () Hinc Lotharius*
non cessabat ad Papam dare epistolas
obedientiæ notis plenas, magnum pro-
fessus desiderium Romam proficiscendi
& Pontificis conspectum subeundi, offe-
rens etiam, juncturum se vires suas cum
exercitu Ludovici Imperatoris ad repe-
lentos ex Italia Saracenos. Paulo post,
ep. 53. videlicet septima Martii, Papa data ad
Ludovicum Regem Germaniæ epistola
hortabatur, ut & ipse ad convertendum
Lotharium operam jungeret, & spem
adimeret, Waldradam retineri posse,
quæcunque demum promissa ex Theut-
berga extorquerentur. Item hortatur,
ut ad obediendum compelleret Ingeltru-
dem, quam exinde in ipsius Regno com-
mora-

(*) Pessima fuisset illatio, si credidissent, ideo
sibi licere Regnum alienum invadere.

moratam fuisse credendum est, eamque cogeret ad reditum in domum mariti sui, qui alteram ducere pertinaciter volebat.

Sæculum IX.
A. C. 867.

Egilo Archiepiscopus Senonensis in Franciam redux cunctas has Papæ epistolas Regi Carolo vigesima Maji, anno octingentesimo sexagesimo septimo, Samuciaci Arce Regia prope Laudunum diversanti reddidit, quo Hincmarus Archiepiscopus, ex Regis Caroli imperio, adduxerat Clericos Remenses, socios Wulfadi, qui & ipse cum duobus aliis Episcopis, Rotado Sueffionensi, & Hincmaro Laudunensi, advenerat. His præsentibus lectæ sunt Pontificis epistolæ, quibus illi Clerici restitui jubebantur, atque Episcopis voluntati Pontificis se submittentibus Rex Synodum Trëcis vigesima quarta Octob. celebrandam indixit. Interim mense Julio Archiepiscopus Hincmarus ex hoc itinere reversus, & ad aliud longius omnia præparans; nam Regem ad castra proficiscentem in expeditione adversus Britones suscipienda comitaturus erat, prolixam epistolam Pontifici scriptam transmisit per quosdam ex Clericis suis, qui sub peregrinorum habitu iter fecerunt, quod machinationes Principum, nempe Lotharii Regis & Ludovici Imperatoris, quibus se sciebat esse invisum, timeret.

An. Bert.
867.

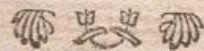
Flod. III.
c. 17.

In hac epistola, quæ humilitatem quidem, sed & constantiam prodit, Hincmarus

Op. 26. to. 2.

Sæculum IX. A. C. 867. rus Summo Pontifici significat, se, ut mandatis ipsius morem gereret, Clericos ab Ebbone ordinatos Ministerio Clericali restituisse, non expectato unius anni sibi præfixi spatio. Ab omnibus, quæ Pontifex objecerat, prolixè se purgat, & in fine addit: *Cum Clericos istos ad altiores ordines promoveri prohibueris, rogo, ut mihi indices, an denegare debeam ordinationem, si a Confratribus nostris Episcopi forte eligantur? quia nec eos offendere, nec tuis mandatis refragari volo.* Verisimile est, Hincmarum festinasse hanc epistolam ad Summum Pontificem mittere, quo eum sibi propensum haberet, antequam Concilium Trecentense celebraretur, quod pertimesceret, ne in illo Conventu iterum Depositio Ebbonis, & quod inde dependebat, an sua valida fuisset Ordinatio, examini subiceretur.

Clerici, qui hanc epistolam deferebant, Mense Augusto Romam pervenientes Papam habuerunt, jam tunc morbo admodum debilitatum, & arduis impeditum negotiis, quæ sibi cum Imperatoribus Michaelè & Basilio atque Episcopis Orientis supervenerant, tum ad schisma Photii, tum ad errores ab ipsis Ecclesiæ Latinæ objectos pertinentibus. Unde usque ad mensem Octobrem Romæ morari coacti sunt.

HISTO-